

holdte udenfor Traktaten, idet der iøvrigt gjøres opmærksom paa, dels at disse Artikler ingen Interesse have for den spanske Udførsel, dels at de to første allerede ere toldfri efter vor Toldlov og ikke paatænkes bestattede, og hvad den tredje angaar, vilde en Nedsættelse af den bestaaende Told (5,80 Bes. pr. 100 Kilos) til hvad Spanien forlanger (2 Bes.), vel ikke have nogen fiskal Betydning for os, men derimod forstyrre den nuværende Toldpostering for forarbejdede Metaller. Endelig sammenstilles Værdien af Spaniens Tilbud med Værdien af de fiskale Offre, til hvilke den danske Regjering ved sin Kontraposition erklærer sig villig: Spanien tilbyder Danmark en Besparelse paa Klippeskatten, som høist kan anslaaes til 160,000 Kr., og Danmarks Kontraposition repræsenterer et Tab for den danske Statskasse af 495,000 Kr., naar den bestaaende Toldlov lægges til Grund for Beregningen, men af 905,000 Kr., naar man tager Hensyn til den Forsøgelse af Vintolden, som var paatænkt af Regjeringen og billiget af Landstinget, men som nu opgaves.

Til nærmere Begrundelse af den danske Kontraposition ledsagedes den skriftlige Optegnelse af følgende mundtlige Bemærkninger:

Spanien havde i det væsentlige tilbudt Danmark de samme Fordele som Sverige og Norge; hvad det til Gjengæld kunde forlange af de 3 Lande maatte altsaa staa i passende Forhold til den Betydning, som disse Fordele havde for ethvert af Landene. Norge vilde sienhnlige vinde mest for sin betydelige Udførsel af Træ, Jern og Fisk samt for sin udstrakte Skibsfart. Derefter kommer Sverige med sin store Udførsel af Træ og Jern. Sidst kommer Danmark, der hverken producerer Træ til Udførsel eller Jern, og selv den islandske Klippeskudsførsel beløber sig kun til $\frac{1}{5}$ eller $\frac{1}{6}$ af den norske Fiskeudførsel til Spanien. Saavidt man hende til Forhandlingerne mellem Spanien og Sverige-Norge, var den spanske Regjering derfor allerede gaaet ind paa at lade sig nøie med mindre Indrømmelser af Sverige end af Norge, og man maatte altsaa vente, at den ogsaa ligeoverfor Danmark vilde erkjende, at denne Stat ikke kunde betale Traktaten saa høit som Norge, ja billigvis end ikke saa høit som Sverige. Dertil kom endvidere, at Forbruget af spanske Varer, der nærmest maatte betragtes som Luzusartikler, forholdsmæssigt er større i Danmark som det rigere Land, end i de fattigere Lande Sverige og Norge, saa at en ringere Toldnedsættelse i Danmark vil bringe den spanske Handel en større Fordel end den større Toldnedsættelse i Sverige og i Norge. Ikke desto mindre vilde en Sammenligning vistnok vise, at de danske Kontrapositioner vare ligesaa fordelagtige for Spanien som de Forslag, Sverige havde gjort. Dette sidste Land havde nemlig, saavidt man vidste, erklæret ikke at kunne gaa videre med Hensyn til Vinen end til 21 Bes. pr. Hektolitre med 20 pCt. Alkoholgrædse. Danmark tilbød vel kun 22,56 Bes. og alene for Foustagevin, men den sidste Indskrænkning havde ingen Betydning for Spanien, da der saa godt som ikke indføres spansk Vin paa Bouteiller, og den ringe Differentz i de tilbudte Toldsatser opveiedes fuldstændigt ved, at det danske Forslag ikke fatte nogen Alkoholgrædse, da de her brugelige Sherryvine i Reglen overstige 20 pCt. Hvad dernæst Frugterne angik, ønskede den danske Regjering vistnok ikke at binde sig, navnlig naar Vintolden nedsattes til det ovenangivne Beløb, men man troede at kunne sige, at selv efter den reviderede Toldlov vilde Satserne for de forskellige Slags Frugt ikke væsentlig differere fra, hvad navnlig Sverige vilde paatage sig.

Svaret paa de danske Kontrapositioner indløb den 12te April, da Hr. Castellanos meddelte sin Regjerings modificerede Forslag. Af de 13 allerede tidligere opførte Poster vare de andre forblevne uforandrede, men Vinen var nu sat til 16 Bes. pr. Hektolitre for al Slags og Grad i Foustager ligesaa vel som i Flasker, i Stedet for som tidligere til 2 Bes., og af de forskellige Frugter, som før gjenne-gaaende vare opførte til 2 Bes. pr. 100 Kilos, vare nu Figner og Rosiner satte til 4,80, Mandler til 16, Druer til 10 og Dranger og Citroner til 8,70 Bes.

Da den svensk-norske Traktat var bleven undertegnet den 15de Marts, var det nu muligt nøiagtigt at sammenligne Spaniens Fordringer til Danmark med, hvad den spanske Regjering havde ladet sig nøie med af de forenede Kongeriger. Norge beholdt en Told paa Salt af 39 Cent. pr. Hektolitre, satte Tolden paa Vin, der ikke overstige 20 pCt. Alkoholgrædse til 16 Bes., paa Dranger, Citroner og Druer til 10 Bes. og paa Rosiner til 16,6 Bes. pr. 100 Kilos. Sverige ophævede Tolden paa Salt, satte Vintolden til 21 Bes. med 20 pCt. Alkoholgrædse, og paa de 3 Frugtsorter til 14, men for Rosiner til 19 Bes. pr. 100 Kilos. Af Danmark forlangte Spanien Toldfrihed for Salt, 16 Bes. for Vin uden Hensyn til Alkoholgehalt, og for Dranger og Citroner 8,70, Druer 10, Rosiner endog kun 4,80 Bes., hvorhos Mandler og Figner, der ikke tariferes i den svensk-norske Traktat, sættes i Forslaget til Danmark til resp. 16 og 4,6 Bes. Endelig